OKVIRNI ZAKON O VISOKOM OBRAZOVANjU U BOSNI I HERCEGOVINI ("Sl. glasnik BiH", br. 59/2007 i 59/2009)

OKVIRNI ZAKON O VISOKOM OBRAZOVANjU U BOSNI I HERCEGOVINI

("Sl. glasnik BiH", br. 59/2007 i 59/2009)

DIO I - OPŠTE ODREDBE

1. Cilj Zakona

Član 1

Zakonom o visokom obrazovanju u Bosni i Hercegovini (u daljnjem tekstu: Zakon) utvrđuje se organizacija visokog obrazovanja u Bosni i Hercegovini, odgovornost nadležnih vlasti u ovoj oblasti, ustanovljavaju organi za sprovođenje zakona i međunarodnih obaveza Bosne i Hercegovine, te način obezbjeđivanja kvaliteta u oblasti visokog obrazovanja.

Član 2

U svrhu reforme visokog obrazovanja, ovaj Zakon ustanovljava osnovne principe i standarde za sticanje visokog obrazovanja u Bosni i Hercegovini, u skladu sa relevantnim odredbama Evropske konvencije o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda (ETS No. 5, 1950) i njenih protokola, Preporukom Komiteta ministara Savjeta Evrope o priznavanju i ocjeni kvaliteta privatnih visokoškolskih ustanova ŠR(97)1Ć, Preporukom o pristupu visokom obrazovanju ŠR(98)3Ć i Preporukom o istraživačkom zadatku univerziteta ŠR(2000)8Ć i drugim relevantnim principima međunarodnopriznatih

pravnih instrumenata čija je država ugovornica i Bosna i Hercegovina, te u skladu sa Konvencijom Savjeta Evrope/UNESCO-a o priznavanju kvalifikacija u visokom obrazovanju u evropskom regionu (ETS No. 165, 1997).

Bosna i Hercegovina prihvata evropske strateške ciljeve u oblasti visokog obrazovanja, izražene u Deklaraciji evropskih ministara visokog obrazovanja iz Bolonje (1999), kao i kasniji razvoj ovog koncepta.

Visoko obrazovanje je djelatnost od posebnog interesa za Bosnu i Hercegovinu.

2. Visoko obrazovanje: ciljevi i značaj

Član 3

Ciljevi visokog obrazovanja su da se:

- ustanove, razvijaju, štite i prenose znanja i sposobnosti kroz nastavu i naučnoistraživački rad i time doprinosi razvoju sposobnosti pojedinaca i društva,

- pruži mogućnost građanima da, u skladu sa propisima, uživaju korist visokog obrazovanja cijeli život.

Član 4

U smislu ovog Zakona, termin "visoko obrazovanje" znači obrazovanje nakon srednje škole koje vodi do međunarodnopriznatog stepena visokog obrazovanja.

Visoko obrazovanje zasniva se na:

- akademskim slobodama, akademskoj samoupravi i autonomiji univerziteta;

- otvorenosti univerziteta prema javnosti, građanima i lokalnoj zajednici;

- nedjeljivosti nastavnog rada i naučnog istraživanja, odnosno umjetničkog stvaralaštva;

- uvažavanju evropskih humanističkih i demokratskih vrijednosti, te usklađivanju sa evropskim sistemom visokog obrazovanja;

- poštovanju ljudskih prava i građanskih sloboda, uključujući zabranu svih vidova diskriminacije;

- konceptu cjeloživotnog obrazovanja;

- interakciji sa društvenom zajednicom i obavezi univerziteta da razviju društvenu odgovornost studenata i drugih članova akademske zajednice.

3. Ciklusi u visokom obrazovanju i evropski sistem prenosa bodova (u daljnjem tekstu međunarodna oznaka: ECTS)

Član 5

Visoko obrazovanje se organizuje u tri ciklusa:

- prvi ciklus vodi do akademskog zvanja završenog dodiplomskog studija Šthe degree of BachelorĆ ili ekvivalenta, stečenog nakon najmanje tri i najviše četiri godine redovnog studija nakon sticanja svjedočanstva o završenoj srednjoj školi, koji se vrednuje sa najmanje 180, odnosno 240 ECTS bodova,

- drugi ciklus vodi do akademskog zvanja magistra ili ekvivalenta, stečenog nakon završenog dodiplomskog studija, traje jednu ili dvije godine, a vrednuje se sa 60 odnosno 120 ECTS bodova, i to tako da u zbiru sa prvim ciklusom nosi 300 ECTS bodova,

- treći ciklus vodi do akademskog zvanja doktora ili ekvivalenta, traje tri godine i vrednuje se sa 180 ECTS bodova.

Jedan semestar studija nosi 30 ECTS bodova u svakom ciklusu.

Iz odredaba stava 1. ovog člana izuzima se studij medicinske grupe nauka u prvom ciklusu koji se vrednuje do 360 ECTS bodova.

4. Pravo na akademsku titulu i zvanje

Član 6

Završetkom stepena prvog ciklusa stiče se pravo na određenu akademsku titulu, odnosno stručno zvanje u određenoj oblasti, definisano Pravilnikom o korišćenju akademskih titula, te sticanju naučnih i stručnih zvanja.

Završetkom stepena drugog ciklusa stiče se akademska titula i zvanje magistra za određenu oblast, što je definisano Pravilnikom o

korišćenju akademskih titula, te sticanju naučnih i stručnih zvanja.

Završetkom stepena trećeg ciklusa stiče se akademska titula i naučno zvanje doktora nauka za određenu oblast, što je definisano Pravilnikom o korišćenju akademskih titula, te sticanju naučnih i stručnih zvanja.

Osim zvanja koja se dodjeljuju honoris causa (počasni doktorat nauka), ne mogu se dodjeljivati nikakva druga zvanja koja nisu predviđena ovim Zakonom, odnosno Pravilnikom o korišćenju akademskih titula, te sticanju naučnih i stručnih zvanja.

Pravilnik o korišćenju akademskih titula, te sticanju naučnih i stručnih zvanja iz stava 4. ovog člana donosi Savjet ministara BiH, na predlog Ministarstva civilnih poslova BiH.

DIO II - VISOKOŠKOLSKE USTANOVE

1. Pristup visokom obrazovanju

Član 7

Pristup visokom obrazovanju imaju svi oni koji su završili četvorogodišnju srednju školu u Bosni i Hercegovini.

Visokom obrazovanju kojim se bave licencirane visokoškolske ustanove u Bosni i Hercegovini pristup neće biti ograničen, direktno ili indirektno, prema bilo kojoj stvarnoj ili pretpostavljenoj osnovi kao što su: pol, rasa, seksualna orijentacija, fizički ili drugi nedostatak, bračno stanje, boja kože, jezik, vjeroispovijest, političko ili drugo mišljenje, nacionalno, etničko ili socijalno porijeklo, veza sa nekom nacionalnom zajednicom, imovina, rođenje, starosna dob ili neki drugi status.

Član 8

Učenici koji su srednju školu završili u inostranstvu dokaz o završenoj školi, svjedočanstvo ili diplomu, podnose na ocjenu nadležnoj instituciji, koja uzima u obzir kriterijume i procedure za priznavanje stranih kvalifikacija, ustanovljene u skladu sa principima Konvencije o priznavanju kvalifikacija u visokom obrazovanju u evropskom regionu.

Priznaće se, u pravilu, svjedočanstvo ili diploma koji pokazuju nivo obrazovanja koji se suštinski ne razlikuje od obrazovanja u Bosni i Hercegovini i koji nosiocu daje pravo da se prijavi na univerzitet ili pristupi polaganju prijemnog ispita za univerzitet u datoj stranoj zemlji.

Član 9

Visoko obrazovanje može se sticati redovno, vanredno, učenjem na daljinu, ili kombinacijom ova tri načina studiranja, onako kako to predviđa statut visokoškolske ustanove.

2. Visokoškolske ustanove

Član 10

Visokoškolske ustanove u Bosni i Hercegovini su univerziteti i visoke škole.

Termin "univerzitet":

- ograničen je na visokoškolske ustanove koje se bave i nastavnim i istraživačkim radom, koje nude akademske stepene sva tri ciklusa, s ciljevima koji uključuju unapređenje znanja, misli i školstva u Bosni i Hercegovini, obrazovni, kulturni, društveni i ekonomski razvoj Bosne i Hercegovine, promociju demokratskog građanskog društva i postizanje najviših standarda nastave i istraživačkog rada;

- odnosi se na visokoškolsku ustanovu koja realizuje najmanje pet različitih studijskih programa iz najmanje tri naučne oblasti - prirodne nauke, tehničke nauke, biomedicina i zdravstvo, biotehničke nauke, društvene nauke i humanističke nauke.

Termin "visoka škola":

- ograničen je na visokoškolsku ustanovu koja je akreditovana da daje diplome i stepene prvog ciklusa, s ciljevima koji uključuju pripremu i obuku pojedinaca za stručni, ekonomski i kulturni razvoj Bosne i Hercegovine i promociju demokratskog građanskog društva, te postizanje visokih standarda nastave i učenja;

- odnosi se na visokoškolsku ustanovu koja realizuje najmanje jedan studijski program iz jedne naučne oblasti i ispunjava druge uslove u skladu sa zakonom.

Član 11

Ne može se uskratiti ili ograničiti sloboda visokoškolskim ustanovama da:

- inoviraju načine sticanja visokog obrazovanja u okviru svojih licenci i

- nude studijske programe za sticanje vještina potrebnih ili korisnih za ostvarivanje ciljeva visokog obrazovanja.

3. Statut visokoškolske ustanove

Član 12

Statut je osnovni akt visokoškolske ustanove kojim se uređuju pitanja značajna za obavljanje djelatnosti ustanove.

Statut donosi senat, uz prethodno pribavljeno mišljenje upravnog odbora visokoškolske ustanove.

Statut svake visokoškolske ustanove mora da bude usaglašen sa ovim Zakonom.

4. Tijela univerziteta i visoke škole

Član 13

Tijela univerziteta su:

- upravni odbor,

- senat,

- rektor.

Univerzitet može da ima organizacione jedinice kao što su fakulteti, akademije, visoke škole ili naučni instituti, koji izvode nastavni, naučnoistraživački i umjetnički rad u jednoj ili više obrazovnih i naučnih oblasti.

Organizacija i nadležnosti organizacionih jedinica bliže se utvrđuju statutom univerziteta.

Tijela visoke škole su:

- upravni odbor,

- senat,

- direktor.

5. Upravni odbor

Član 14

Odgovornost za poslovanje licencirane javne visokoškolske ustanove nosi upravni odbor univerziteta ili visoke škole (u daljnjem tekstu: upravni odbor).

Upravni odbor obavlja poslove utvrđene zakonom i statutom univerziteta, a naročito:

- daje mišljenje o statutu visokoškolske ustanove, te donosi opšti akt o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta i druge opšte akte u skladu sa zakonom i statutom visokoškolske ustanove;

- donosi odluku o osnivanju drugih pravnih lica, u skladu sa zakonom i statutom visokoškolske ustanove;

- utvrđuje planove finansiranja i razvoja;

- na prijedlog senata visokoškolske ustanove, donosi godišnji program rada visokoškolske ustanove

- donosi finansijski plan i usvaja godišnji obračun;

- usmjerava, kontroliše i ocjenjuje rad rektora ili direktora u domenu finansijskog poslovanja;

- rješava pitanja odnosa sa osnivačem;

- odlučuje o korišćenju sredstava preko iznosa utvrđenog statutom visokoškolske ustanove;

- odlučuje o prigovoru zaposlenika na odluke tijela visokoškolske ustanove koja su u prvom stepenu odlučivala o pravima, obavezama i odgovornostima zaposlenika iz radnog odnosa;

- podnosi osnivaču najmanje jednom godišnje izvještaj o poslovanju visokoškolske ustanove;

- obavlja i druge poslove u skladu sa zakonom, aktom o osnivanju i statutom visokoškolske ustanove.

Član 15

Upravni odbor ima između sedam i jedanaest članova, od kojih najmanje jednu trećinu imenuje osnivač, a ostale imenuje senat te visokoškolske ustanove u skladu sa statutom.

Senat univerziteta imenuje i razrješava članove upravnog odbora na mandat od četiri godine, u javnoj i transparentnoj proceduri javnog konkursa.

6. Senat visokoškolske ustanove

Član 16

Odgovornost za akademska pitanja u visokoškolskoj ustanovi ima senat, kao najviše akademsko tijelo koje čine predstavnici akademskog osoblja i studenti.

Senat visokoškolske ustanove odlučuje o svim akademskim pitanjima, a posebno:

- odlučuje o pitanjima nastavne, naučne, umjetničke i stručne djelatnosti visokoškolske ustanove;

- donosi statut visokoškolske ustanove uz prethodno pribavljeno mišljenje upravnog odbora;

- donosi opšte akte u skladu sa zakonom i statutom visokoškolske ustanove;

- donosi nastavne planove i nastavne programe dodiplomskog, postdiplomskog i doktorskog studija;

- bira rektora i prorektora univerziteta, odnosno direktora visoke škole;

- vrši izbor akademskog osoblja na prijedlog naučno-nastavnog vijeća, odnosno naučno-istraživačkog vijeća organizacione jedinice;

- imenuje komisije u postupku sticanja doktorata nauka;

- dodjeljuje počasna zvanja *profesor emeritus*te počasni doktor nauka;

- daje inicijativu upravnom odboru za organizovanje i ukidanje fakulteta i drugih organizacionih jedinica na univerzitetu;

- obavlja i druge poslove u skladu sa zakonima i statutom visokoškolske ustanove.

Senat visokoškolske ustanove odlučuje o akademskim pitanjima na predlog stručnih tijela organizacionih jedinica, kao i drugih tijela visokoškolske ustanove i predstavničkih tijela studenata.

Najmanje 15% članova senata su studenti, predstavnici studenata iz svakog ciklusa.

Broj članova, sastav i način rada senata utvrđuju se statutom visokoškolske ustanove.

7. Rektor univerziteta i direktor visoke škole

Član 17

Univerzitetom rukovodi rektor, a visokom školom direktor, u skladu sa zakonom i statutom visokoškolske ustanove.

Rektor univerziteta, odnosno direktor visoke škole, za svoj rad u domenu akademskih pitanja odgovara senatu, a u domenu poslovanja upravnom odboru.

Rektor univerziteta, odnosno direktor visoke škole, obavlja poslove utvrđene zakonom i statutom visokoškolske ustanove, a naročito:

- zastupa i predstavlja visokoškolsku ustanovu;

- organizuje i rukovodi radom univerziteta, odnosno visoke škole, i odgovoran je za zakonitost rada;

- donosi pojedinačne akte u skladu sa zakonom i statutom visokoškolske ustanove;

- predlaže opšte akte u skladu sa zakonom i statutom visokoškolske ustanove;

- predlaže tijelima visokoškolske ustanove mjere za unapređenje rada;

- predlaže upravnom odboru mjere za djelotvorno i zakonito obavljanje djelatnosti visokoškolske ustanove;

- predlaže osnove planova rada i razvoja visokoškolske ustanove;

- predlaže upravnom odboru unutrašnju organizaciju i sistematizaciju radnih mjesta;

- sprovodi odluke upravnog odbora i drugih tijela visokoškolske ustanove;

- odlučuje o korišćenju sredstava do iznosa utvrđenog statutom visokoškolske ustanove;

- odlučuje o pravima, obavezama i odgovornostima zaposlenika iz radnog odnosa;

- podnosi upravnom odboru izvještaj o finansijskom poslovanju visokoškolske ustanove;

- naredbodavac je za izvršenje finansijskog plana;

- učestvuje u radu Rektorske konferencije Bosne i Hercegovine;

- obavlja i druge poslove u skladu sa zakonom i statutom visokoškolske ustanove.

Član 18

Rektora javnog univerziteta bira senat na osnovu javnog konkursa.

Za rektora može da bude izabran nastavnik u naučnonastavnom zvanju redovnog profesora koji ispunjava uslove za to zvanje na univerzitetu na kojem se prijavljuje.

Direktora javne visoke škole bira senat na osnovu javnog konkursa.

Za direktora javne visoke škole može da bude birano lice koje ispunjava uslove za nastavnika te visoke škole.

Rektor, odnosno direktor, bira se na mandat od četiri godine i može da bude ponovo izabran.

8. Pravni subjektivitet i institucionalna autonomija

Član 19

Osim ako zakonom nije drugačije propisano, svaka licencirana javna visokoškolska ustanova, bilo univerzitet ili visoka škola, ima puni pravni subjektivitet u vezi sa onim pitanjima koja su predmet ovog Zakona, uključujući i ovlašćenja da:

- raspolaže i upravlja zemljištem i zgradama koje su u njenom vlasništvu, u skladu sa primjenljivim zakonima;

- prima i upravlja sredstvima iz bilo kojeg zakonitog izvora;

- određuje i ubire školarinu i druge naknade u skladu sa zakonom;

- zapošljava osoblje;

- sklapa ugovore za robu i usluge;

- ustanovljava pravne odnose sa studentima;

- osniva komercijalna preduzeća za obrazovne i istraživačke svrhe;

- sklapa sporazume sa drugim visokoškolskim institucijama u Bosni i Hercegovini i inostranstvu;

- sklapa ugovorne odnose sa privrednim subjektima o javno-privatnom partnerstvu;

- ima druga ovlašćenja neophodna za djelotvorno obavljanje svojih funkcija.

Sva novčana sredstva dobijena iz budžeta, sopstveni prihodi, naplaćene školarine i novčana sredstva iz drugih izvora pripadaju visokoškolskoj ustanovi i troše se u skladu sa zakonom, statutom i usvojenim finansijskim planom.

Član 20

Statut visokoškolske ustanove predviđa organizacionu strukturu unutar ustanove, koju čine jedinice koje mogu da budu fakulteti, instituti, centri, akademije ili škole.

S ciljem promovisanja i obezbjeđivanja integracija akademskog, finansijskog i prostornog planiranja i razvoja ustanove, godinu dana nakon stupanja na snagu ovog Zakona takve jedinice neće imati pravni subjektivitet nezavisno od ustanove. U prelaznom periodu, od stupanja na snagu ovog Zakona, fakulteti koji već imaju status pravnog lica u skladu sa sadašnjim propisima mogu taj status da zadrže, ali ne mogu da stvore finansijske obaveze izvan naznačenog prelaznog perioda.

S ciljem promovisanja inicijative jedinica, statutom ustanove precizira se na koji način i u kojem omjeru jedinice imaju akademska i finansijska ovlašćenja i preuzimaju odgovornost unutar ustanove. Statutom se regulišu pitanja u vezi sa otvaranjem trezorskog podračuna organizacione jedinice, način nastupanja organizacionih jedinica na tržištu, način raspolaganja novčanim sredstvima koja se ostvare na tržištu, donacijama ili na drugi način izvan budžetskog finansiranja.

Član 21

Visokoškolske ustanove uživaju slobodu u nastavnom i naučnoistraživačkom radu u okviru svojih licenci, bez miješanja organa javne vlasti.

Posebnim zakonom regulišu se pitanja naučnoistraživačkog rada.

Naučnoistraživački rad na visokoškolskim ustanovama može se sufinansirati iz sredstava budžeta institucija BiH i međunarodnih obaveza BiH, u skladu sa važećim propisima na državnom nivou.

Član 22

Visokoškolske ustanove, u skladu sa odredbama ovog Zakona, imaju pravo da:

- izaberu svoje upravna i rukovodeća tijela i da im odrede mandat;

- urede svoje strukture i aktivnosti sopstvenim pravilima u skladu sa ovim Zakonom, drugim važećim zakonima i svojim statutima;

- izaberu nastavno i drugo osoblje;

- primaju studente i odrede metode nastave i provjere znanja studenata;

- samostalno razvijaju i primjenjuju nastavne planove i programe i istraživačke projekte;

- u okviru raspoloživih finansijskih sredstava izaberu predmete koji će se predavati;

- na univerzitetima, dodjeljuju zvanja profesorima i drugom osoblju;

- odrede kao službeni jezik, ili službene jezike, jedan ili više jezika konstitutivnih naroda Bosne i Hercegovine.

Član 23

Objekti licenciranih visokoškolskih ustanova su nepovredivi.

Bez odobrenja rektora univerziteta, direktora visoke škole ili lica koje su oni ovlastili, policija i drugi organi za gonjenje i sprečavanje krivičnih djela nemaju pristup univerzitetu ili visokoj školi.

Izuzetno, s ciljem sprečavanja krivičnog djela ili zaustavljanja izvršenja krivičnog djela mogu se preduzeti neophodne mjere, s tim da se o preduzetim radnjama odmah obavijesti uprava univerziteta, odnosno visoke škole.

9. Prava i obaveze akademskog osoblja

Član 24

Svaka visokoškolska ustanova unijeće u svoj statut ili ekvivalentni osnovni dokument i to da akademsko osoblje uživa slobodu, u okviru zakona, da ispituje i testira stečeno znanje i da nudi nove ideje i kontroverzna ili nepopularna mišljenja, a da se time ne izlaže opasnosti da izgubi zaposlenje ili bilo koje druge privilegije koje eventualno u visokoškolskoj ustanovi uživa.

Pravo akademskog osoblja visokoškolskih ustanova na slobodu govora može da bude ograničeno samo zakonom.

Član 25

Statut svake javne visokoškolske ustanove i osnovni dokument svake privatne visokoškolske ustanove, kao uslov za akreditaciju, sadrži i odredbe koje:

- obezbjeđuju osoblju slobodu organizovanja i okupljanja u skladu sa zakonom;

- štite osoblje od diskriminacije po bilo kojem osnovu kao što su: pol, rasa, seksualna orijentacija, bračni status, boja kože, jezik, vjeroispovijest, političko ili drugo mišljenje, nacionalno, etničko ili socijalno porijeklo, povezanost sa nekom nacionalnom zajednicom, imovina, rođenje ili bilo koji drugi status.

Član 26

Akademsko osoblje visokoškolskih ustanova ima pravo da objavljuje rezultate svog istraživačkog rada, u skladu sa pravilima koje univerzitet ima u vezi sa korišćenjem prava na intelektualnu imovinu u korist univerziteta i poštujući prava trećih lica.

10. Akademska zvanja

Član 27

Visokoškolske ustanove dodjeljuju akademska zvanja, koja mogu da budu nastavna, naučnonastavna ili umjetnička.

Univerzitet dodjeljuje naučnonastavna i umjetnička zvanja, i to:

- redovni profesor

- vanredni profesor

- docent

- lektor

- viši asistent

- asistent

Visoka škola dodjeljuje nastavna i umjetnička zvanja, i to:

- profesor visoke škole

- predavač visoke škole

- asistent.

11. Izbor akademskog osoblja

Član 28

Minimalni uslovi za izbor akademskog osoblja u naučnonastavna zvanja na visokoškolskoj ustanovi su:

- asistent: odgovarajući univerzitetski stepen sa najmanje 240 ECTS bodova i najnižom prosječnom ocjenom 8 ili 3,5;

- viši asistent: stepen drugog ciklusa (magisterij);

- lektor: stepen drugog ciklusa (magisterij);

- docent: naučni stepen doktora u datom području, najmanje tri (3) naučna rada objavljena u priznatim publikacijama, pokazane nastavničke sposobnosti;

- vanredni profesor: proveden najmanje jedan izborni period u zvanju docenta, te najmanje pet naučnih radova objavljenih u priznatim publikacijama, objavljena knjiga i originalni stručni uspjeh kao što je projekat, patent ili originalni metod, sve nakon izbora u zvanje docenta, mentorstvo kandidata za stepen drugog ciklusa;

- redovni profesor: proveden najmanje jedan izborni period u zvanju vanrednog profesora, najmanje dvije objavljene knjige, najmanje osam naučnih radova objavljenih u priznatim publikacijama, sve nakon sticanja zvanja vanrednog profesora, te uspješno mentorstvo kandidata za stepen drugog i trećeg ciklusa.

Član 29

Minimalni uslovi za izbor u umjetničkonastavna zvanja u koja se bira akademsko osoblje na studijskim profilima na univerzitetu, ako je za nastavni predmet od naročitog značaja umjetnički kriterijum, jesu:

- asistent: završen stepen prvog ciklusa, sa najmanje 240 ECTS bodova i prosječnom ocjenom 8 ili 3,5;

- viši asistent: završen stepen drugog ciklusa, odnosno stepen prvog ciklusa i javno predstavljeni oblici umjetničkog stvaralaštva;

- docent: završen stepen najmanje prvog ciklusa, veći broj javno predstavljenih oblika umjetničkog stvaralaštva i pokazani rezultati u nastavnom radu;

- vanredni profesor: završen stepen najmanje prvog ciklusa, veći broj javno predstavljenih oblika umjetničkog stvaralaštva, priznanja za uspješno djelovanje u odgovarajućoj oblasti umjetnosti i pokazani rezultati u nastavnom radu;

- redovni profesor: završen stepen najmanje prvog ciklusa, veći broj javno predstavljenih oblika umjetničkog stvaralaštva koji su značajno doprinijeli razvoju kulture i umjetnosti i doprinos podizanju nastavnog i umjetničkog kadra.

Član 30

Minimalni uslovi za izbor u nastavna zvanja na visokoj školi su:

- asistent: završen stepen prvog ciklusa, sa najmanjom prosječnom ocjenom 8 ili 3,5;

- predavač visoke škole: završen stepen drugog ciklusa i pokazana nastavna sposobnost;

- profesor visoke škole: završen stepen trećeg ciklusa i pokazana nastavna sposobnost.

Na visokoj školi nastavu mogu da izvode i lica koja imaju zvanja redovnog profesora, vanrednog profesora i docenta, birana na univerzitetima.

Član 31

Minimalni uslovi za izbor u umjetnička zvanja na visokoj školi su:

- asistent: završen stepen prvog ciklusa, sa najmanjom prosječnom ocjenom 8 ili 3,5;

- predavač visoke škole: završen stepen najmanje prvog ciklusa, javno predstavljeni oblici umjetničkog stvaralaštva i pokazana nastavna sposobnost;

- profesor visoke škole: završen stepen prvog ciklusa, istaknuti javno predstavljeni oblici umjetničkog stvaralaštva i pokazana nastavna sposobnost.

Na visokoj školi nastavu mogu da izvode i lica koja imaju izbor na umjetničko-nastavnim predmetima na univerzitetima.

Član 32

Prilikom izbora u isto ili više zvanje, u obzir se uzimaju samo objavljeni radovi, knjige i rezultati sopstvenih istraživanja u primjeni, projekti, te mentorstva, odnosno javno predstavljeni oblici umjetničkog stvaralaštva u vremenu od posljednjeg izbora.

Član 33

Period na koji se bira akademsko osoblje na univerzitetu je:

- asistent na period od četiri godine bez mogućnosti reizbora;

- viši asistent na period od pet godina sa mogućnošću ponovnog izbora isključivo ako postigne stepen trećeg ciklusa;

- lektor na period od pet godina bez mogućnosti reizbora;

- docent na period od pet godina sa mogućnošću ponovnog izbora;

- vanredni profesor na period od šest godina sa mogućnošću ponovnog izbora;

- redovni profesor trajno.

Redovni profesor zaključuje ugovor o radu na neodređeno vrijeme.

Period na koji se bira akademsko osoblje na visokoj školi je:

- asistent na period od četiri godine bez mogućnosti reizbora;

- predavač visoke škole na period od pet godina sa mogućnošću ponovnog izbora;

- profesor visoke škole trajno.

Akademsko osoblje zaključuje ugovor o radu sa visokoškolskom ustanovom na određeno vrijeme, i to na period na koji je izabran. Nakon isteka tog peroida, visokoškolska ustanova dužna je da zaključi novi ugovor o radu sa svakim članom akademskog osoblja koji je izabran u isto ili više akademsko zvanje.

Član 34

Izbor akademskog osoblja u svim slučajevima se sprovodi javnim konkursom, u skladu sa kriterijumima određenim zakonom, statutom visokoškolske ustanove i opšteprihvaćenim standardima u datoj struci.

Član 35

Zaštita prava akademskog i drugog osoblja visokoškolskih ustanova ostvaruje se u skladu sa statutom i drugim aktima visokoškolske ustanove. Protiv konačne odluke visokoškolske ustanove može se pokrenuti spor pred nadležnim sudom.

12. Prava i obaveze studenata

Član 36

Studenti koji su primljeni i upisani u visokoškolsku ustanovu stupaju u ugovorni odnos s tom ustanovom.

Studenti imaju sljedeća prava, koja mogu da budu dodatno razrađena u statutu ustanove:

- da prisustvuju svim predavanjima, seminarima i drugim oblicima nastave organizovanim u okviru njihovih predmeta u skladu sa njihovim položajem i zavisno od mogućnosti i drugih oblika organizovane nastave;

- da koriste biblioteke i druge usluge za studente koji se nalaze u ustanovi;

- da učestvuju na izborima za studentska mjesta u studentskim predstavničkim i drugim tijelima ustanovljenim u skladu sa statutom ustanove, i

- pravo da im se priznaju i prenesu bodovi između akreditovanih visokoškolskih ustanova u Bosni i Hercegovini.

Član 37

Studenti upisani na univerzitet ili visoku školu obavezni su da:

- se pridržavaju pravila koje je uspostavila ustanova;

- ukazuju dužno poštovanje prema pravima osoblja i drugih studenata;

- ukazuju dužnu i punu pažnju svom studiju i da učestvuju u akademskim aktivnostima.

Član 38

Statut ili ekvivalentni osnovni dokument svake visokoškolske ustanove sadrži odredbe koje:

- obezbjeđuju slobodu studenata da, u skladu sa zakonom, ispituju i testiraju stečena znanja i da nude nove ideje te kontroverzna i nepopularna mišljenja, a da se time ne izlažu opasnosti da izgube svoj status ili bilo koje druge privilegije koju eventualno u ustanovi uživaju;

- obezbjeđuju studentima, u skladu sa zakonom, slobodu govora, organizovanja i okupljanja;

- štite studente od diskriminacije po bilo kojem osnovu kao što su: pol, rasa, seksualna orijentacija, bračni status, boja kože, vjera, jezik, političko ili drugo mišljenje, nacionalno, etničko ili socijalno porijeklo, povezanost sa nekom nacionalnom zajednicom, imovina, rođenje ili bilo koji drugi status;

- pružaju pravične i nepristrasne mehanizme za rješavanje disciplinskih pitanja koja se tiču studenata.

Član 39

Studenti imaju pravo da iznesu svoja viđenja u pogledu kvaliteta nastave ili drugih usluga ustanove, a statut sadrži odredbe za pravično rješavanje takvih pritužbi.

Okolnosti pod kojima studenti mogu da budu ispisani iz akademskih ili disciplinskih razloga, kao i žalbene procedure, razrađene su statutom ustanove.

Studenti imaju pravo da ospore pred nadležnim sudom sve konačne odluke visokoškolske ustanove iz stava 2. ovog člana koje se na njih odnose.

Član 40

Statut ili drugi osnovni dokument visokoškolske ustanove predviđa uspostavljanje studentskog predstavničkog tijela.

Predstavničko tijelo zastupa interese studenata i daje doprinos društvenim, kulturnim, akademskim ili fizičko-rekreativnim potrebama studenata, na osnovu demokratskih principa i u skladu sa zakonom.

Studentska predstavnička tijela mogu da osnuju asocijaciju studentskih predstavničkih tijela u Bosni i Hercegovini, putem koje se ostvaruje članstvo u međunarodnim organizacijama i asocijacijama studenata.

Član 41

Status studenta prestaje završetkom studijskog programa i dobijanjem stepena za koji se školuje, ispisivanjem iz visokoškolske ustanove prije završetka studija, odnosno kada student ne upiše narednu godinu studija, ili ne obnovi upis u istu godinu u propisanom roku, a ne miruju mu prava i obaveze studenta.

Status redovnog studenta može da prestane i ako visokoškolska ustanova izrekne takvu disciplinsku mjeru. Status redovnog studenta prestaje i kada redovni student dva puta obnovi istu studijsku godinu i ne stekne uslove za upis u višu godinu studija.

DIO III - INSTITUCIJE U OBLASTI VISOKOG OBRAZOVANjA

1. Ministarstvo civilnih poslova BiH

Član 42

Ministarstvo civilnih poslova BiH odgovorno je za sprovođenje ovog Zakona i za:

- koordinaciju i razvoj visokog obrazovanja u Bosni i Hercegovini, uz konsultacije sa drugim nadležnim ministarstvima;

- promociju integracije nastavnog i istraživačkog rada i stimulaciju istraživačkih programa na univerzitetima;

- promociju mobilnosti studenata i osoblja u oblasti visokog obrazovanja u Evropi i svijetu;

- promociju veza između visokoškolskih ustanova u Bosni i Hercegovini i visokoškolskih ustanova u regionu i svijetu;

- promociju jednakih mogućnosti pristupa visokom obrazovanju, stručnom razvoju i obuci, cjeloživotnom učenju i svim drugim aspektima visokog obrazovanja;

- podržavanje i podsticanje jačih veza između sektora visokog obrazovanja, industrije, privrede i društva.

2. Rektorska konferencija Bosne i Hercegovine

Član 43

Sporazumom univerziteta uspostavlja se Rektorska konferencija Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Rektorska konferencija).

Rektorska konferencija utvrđuje i zastupa zajedničke interese univerziteta u Bosni i Hercegovini, te ostvaruje saradnju sa obrazovnim institucijama u Bosni i Hercegovini.

Punopravni članovi Rektorske konferencije mogu da budu rektori licenciranih i akreditovanih univerziteta u Bosni i Hercegovini.

Rektorska konferencija finansira se iz doprinosa članova Rektorske konferencije, te drugih prihoda koje ostvari.

Rektorska konferencija djeluje i kao savjetodavno tijelo za sprovođenje procesa reforme visokog obrazovanja.

Rektorska konferencija odluke donosi konsenzusom.

3. Centar za informisanje i priznavanje dokumenata

Član 44

Ovim Zakonom osniva se Centar za informisanje i priznavanje dokumenta iz oblasti visokog obrazovanja (u daljnjem tekstu: CIP).

CIP je samostalna upravna organizacija, a nadležan je za informisanje i poslove priznavanja u oblasti visokog obrazovanja u

okviru Konvencije o priznavanju diploma u visokom obrazovanju (u daljnjem tekstu: Lisabonska konvencija).

Član 45

CIP je nadležan za:

- informisanje i priznavanje u oblasti visokog obrazovanja;

- koordiniranje i međunarodnu razmjenu akademskog osoblja, studenata i programa u oblasti visokog obrazovanja;

- predstavljanje Bosne i Hercegovine u međunarodnim projektima u oblasti visokog obrazovanja iz svoje nadležnosti;

- putem međunarodne mreže centara za informacije (mreže ENIC/NARIC), pružanje informacija visokoškolskim ustanovama u BiH u vezi sa stranim visokoškolskim ustanovama i programima, kao osnov za priznavanje stepena i diploma za daljnje školovanje na visokoškolskim ustanovama u BiH i predstavlja Bosnu i Hercegovinu u tim mrežama;

- daje obavještenje i mišljenje o stranim stepenima i diplomama u Bosni i Hercegovini u svrhu nastavljanja školovanja na visokoškolskim ustanovama u BiH;

- daje savjete i informacije o pitanjima iz svog djelokruga stranama sa zakonitim interesom;

- u skladu sa Lisabonskom konvencijom i njenim pratećim dokumentima, donosi preporuke ministarstvu Republike Srpske, kantonalnim ministarstvima i Brčko Distriktu BiH o priznavanju diploma stečenih van BiH s ciljem zaposlenja, nastavka obrazovanja i ostvarivanja drugih prava koja proističu iz stečene kvalifikacije.

Član 46

Rad CIP-a uređuje se statutom.

Saglasnost na statut CIP-a daje Savjet ministara BiH.

CIP-om rukovodi direktor kojeg, nakon sprovedenog javnog konkursa, imenuje Upravni odbor CIP-a. Direktor se imenuje na mandat od četiri godine.

CIP-om upravlja Upravni odbor koji ima sedam članova. Savjet ministara BiH bira Upravni odbor poslije sprovedenog javnog konkursa na bazi pariteta. U Upravni odbor biraju se po dva predstavnika svakog konstitutivnog naroda i jedan predstavnik nacionalnih manjina.

Članovi Upravnog odbora CIP-a biraju se na mandat od tri godine sa mogućnošću reizbora, pod uslovom da se inicijalno imenovanje sprovede u fazama, tako da svake godine jedna trećina članova bude reizborna ili ponovo imenovana.

Upravni odbor odlučuje većinom glasova od ukupnog broja članova pod uslovom da takvu većinu čini po jedan glas predstavnika svakog konstitutivnog naroda.

CIP se finansira iz budžeta institucija BiH.

4. Agencija za razvoj visokog obrazovanja i obezbjeđivanje kvaliteta

Član 47

Ovim Zakonom osniva se Agencija za razvoj visokog obrazovanja i obezbjeđivanje kvaliteta (u daljnjem tekstu: Agencija).

Agencija je samostalna upravna organizacija.

Član 48

Agencija je nadležna za:

- utvrđivanje jasnih, transparentnih i pristupačnih kriterijuma za akreditaciju visokoškolskih ustanova i donošenje normi kojima se određuju minimalni standardi u oblasti visokog obrazovanja;

- utvrđivanje kriterijuma za izbor domaćih i međunarodnih stručnjaka koji daju ocjenu i obavljaju reviziju kvaliteta i daju preporuke o akreditaciji visokoškolskih ustanova;

- davanje preporuka o kriterijumima i standardima ministarstvu Republike Srpske, kantonalnim ministarstvima i Brčko Distriktu BiH za osnivanje i zatvaranje visokoškolskih ustanova, te za prestrukturiranje studijskih programa;

- davanje preporuka o kriterijumima za licenciranje visokoškolskih ustanova i studijskih programa;

- davanje preporuke o najnižim školarinama za sve studente na akreditovanim visokoškolskim ustanovama, s ciljem usklađivanja najnižih školarina na cijeloj teritoriji Bosne i Hercegovine;

- davanje savjeta o politici rada i razvoja ministarstvu Republike Srpske, kantonalnim ministarstvima i Brčko Distriktu BiH;

- davanje savjeta i informacija o pitanjima iz svoje nadležnosti zainteresovanim strankama;

- utvrđivanje standarda kvaliteta, analiziranje kvaliteta, davanje preporuka za otklanjanje nedostataka kvaliteta studija i visokoškolskih ustanova;

- predstavljanje Bosne i Hercegovine u međunarodnim organizacijama za kvalitet u visokom obrazovanju;

- predlaganje opštih smjernica i kriterijuma na osnovu kojih se iz budžeta institucija BiH mogu dodjeljivati sredstva visokoškolskim ustanovama za naučnoistraživački rad;

- donošenje pravilnika i drugih akata iz svoje nadležnosti.

4.1. Akreditacija visokoškolskih ustanova

Član 49

U oblasti akreditacije, Agencija je nadležna za:

- raspisivanje javnog konkursa za izbor domaćih i međunarodnih stručnjaka za ocjenjivanje i reviziju kvaliteta i davanje preporuka o akreditaciji visokoškolskih ustanova, odnosno njihovih studijskih programa (u daljnjem tekstu: stručnjaci);

- osnivanje komisije za utvrđivanje liste stručnjaka koji zadovoljavaju kriterijume iz člana 48. alineja 2. ovog Zakona. Komisija ima pet članova, a čini je po jedan predstavnik: Rektorske konferencije, jednog kantonalnog ministarstva, ministarstva Republike Srpske, Brčko Distrikta BiH, te predstavnik Agencije;

- dostavljanje utvrđene liste stručnjaka na usvajanje svim ministarstvima obrazovanja u Bosni i Hercegovini i nadležnom odjelu Brčko Distrikta BiH;

- imenovanje komisije stručnjaka, na osnovu prijedloga nadležnih obrazovnih vlasti u pogledu izbora stručnjaka sa utvrđene liste stručnjaka;

- davanje preporuke nadležnim obrazovnim vlastima o akreditaciji visokoškolske ustanove, odnosno studijskog programa, na osnovu mišljenja komisije stručnjaka;

- postupak i rješenje o akreditaciji i licenciranju visokoškolskih ustanova koje donose ministarstvo Republike Srpske, kantonalna ministarstva i Brčko Distrikt BiH, u skladu sa članom 48. alineja 1. ovog Zakona;

- ocjenjivanje usklađenosti rješenja o akreditaciji sa normama i kriterijumima iz člana 48. alineja 1. ovog Zakona i, u slučaju utvrđene neusklađenosti, davanje preporuke Upravnom odboru za preduzimanje daljnjih mjera, sve do mjere poništenja rješenja o akreditaciji. Žalbu na rješenje o poništenju rješenja o akreditaciji nadležne obrazovne vlasti podnose Upravnom odboru Agencije;

- vođenje državnog registra akreditovanih visokoškolskih ustanova;

- stalnu dostupnost na svojoj internet stranici liste akreditovanih visokoškolskih ustanova u Bosni i Hercegovini i njeno objavljivanje najmanje jednom godišnje u "Službenom glasniku BiH", a najmanje dva puta godišnje u trima visokotiražnim dnevnim novinama.

4.2. Forma i sadržaj diplome i dodatka diplomi

Član 50

Agencija donosi uputstvo o formi i sadržaju diplome i dodatka diplome koju izdaju akreditovane visokoškolske ustanove.

4.3. Statut i organi Agencije

Član 51

Rad Agencije uređuje se statutom.

Saglasnost na statut Agencije daje Savjet ministara BiH.

Agencijom za razvoj visokog obrazovanja i obezbjeđenje kvaliteta rukovodi direktor.

Direktora i njegove zamjenike, nakon sprovedenog javnog konkursa, bira Savjet ministara BiH.

Mandat direktora i njegovih zamjenika je četiri godine.

Direktor i zamjenici direktora ne mogu da budu iz istog konstitutivnog naroda.

Agencijom upravlja Upravni odbor koji ima deset članova.

Upravni odbor čine po tri člana iz sva tri konstitutivna naroda i jedan član iz reda ostalih.

Članove upravnog odbora Agencije bira Parlamentarna skupština BiH na mandat od tri godine sa mogućnošću reizbora, pod uslovom da se inicijalno imenovanje sprovede u fazama, tako da svake godine jedna trećina članova bude reizborna, ili ponovo imenovana.

Upravni odbor odlučuje većinom glasova od ukupnog broja članova pod uslovom da takvu većinu čine najmanje dvije trećine glasova predstavnika svakog konstitutivnog naroda.

Upravni odbor čini najmanje 50% redovnih profesora univerziteta.

4.4. Finansiranje Agencije

Član 52

Agencija se finansira iz budžeta institucija BiH i iz sopstvenih prihoda.

DIO IV - AKADEMSKI STEPENI I DIPLOME

1. Dodjela akademskih stepena i diploma

Član 53

Akreditovana visokoškolska ustanova ovlašćena je da dodjeljuje akademske stepene i diplome navedene u njenom uvjerenju o akreditaciji.

Statut visokoškolske ustanove navodi akademske stepene i diplome koje ustanova dodjeljuje te uključuje i ovlašćenje za donošenje akademskih i drugih pravila za dodjelu takvih stepena i diploma.

Stepen prvog ciklusa i drugi programi koji vode do diplome koje nudi javna visokoškolska ustanova ustrojeni su fleksibilno, tako da omoguće ulazak i izlazak u odgovarajućim fazama, uz dodjelu

kreditnih bodova i/ili kvalifikacija, zavisno od napretka koji je student ostvario.

U formulisanju pravila, javna visokoškolska ustanova obezbjeđuje poštovanje važećeg evropskog sistema prenosa kreditnih bodova.

Osim ovoga, visokoškolska ustanova uživa slobodu organizacije svojih planova i programa, šema provjere znanja i ocjenjivanja, kroz pravila koja su transparentna, pravična i lako dostupna studentima.

Član 54

Nadležni državni organi, te drugi organi i organizacije u Bosni i Hercegovini će, u svrhu zaposlenja ili javne funkcije, priznavati samo one akademske stepene i diplome koje izdaju akreditovane visokoškolske ustanove.

Dužnost akreditovane visokoškolske ustanove je da svakom licu kojem dodijeli akademski stepen ili diplomu izda diplomu i dodatak diplomi ovjeren pečatom visokoškolske ustanove.

Član 55

Nakon što su dodijeljeni, akademski stepen ili diploma mogu se opozvati samo u posebnim okolnostima datim u pravilima sadržanim u statutu visokoškolske ustanove i na takvu odluku može se podnijeti žalba pred nadležnim sudom.

Ministarstvo civilnih poslova BiH može, u konsultacijama sa drugim relevantnim vladinim tijelima, da propiše, u obliku pravila, obrazovne zahtjeve koji predstavljaju dodatak u odnosu na akademski stepen ili diplomu za ulazak u bilo koju profesiju, koja može da bude regulisana drugim zakonom, ili u smislu bilo koje međunarodne konvencije ili sporazuma.

DIO V - ZAVRŠNE ODREDBE

1. Stečena naučna i stručna zvanja

Član 56

Lica koja su stekla određena naučna i stručna zvanja zadržavaju pravo da ih koriste u skladu sa propisima prema kojima su ih stekli.

Lica iz stava 1. ovog člana mogu da traže od visokoškolske ustanove na kojoj su stekli ta zvanja da im u postupku i pod uslovima predviđenim statutom visokoškolske ustanove izda dokument (potvrdu ili diplomu) o ekvivalenciji ranije stečenog akademskog naziva sa novim akademskim nazivima. Lica iz stava 1. ovog člana imaju pravo i na izdavanje dodatka diplomi.

Doktorat nauka stečen prema propisima koji su bili na snazi prije stupanja na snagu ovog Zakona istovrsni su sa doktoratima nauka stečenim prema ovom Zakonu, te lica koja su ih stekla imaju ista prava kao i lica koja su doktorat nauka stekla prema ovom Zakonu.

Član 57

Lica izabrana u akademska zvanja koja ta zvanja imaju na dan stupanja na snagu ovog Zakona ih zadržavaju.

Ako ovaj Zakon ili propisi koji su važili prije njegovog stupanja na snagu za zatečena zvanja ili radna mjesta zahtijevaju reizbor ili izbor u više zvanje, reizbor ili postupak izbora u isto zvanje sprovešće se u roku predviđenim propisom prema kojem je izbor izvršen. Ako taj propis ne predviđa rok, izbor ili reizbor, sprovešće se u roku predviđenom ovim Zakonom i računa se od dana njegovog stupanja na snagu. U svakom slučaju reizbor ili izbor sprovešće se prema odredbama ovog Zakona.

Izbori u akademska zvanja započeti prema odredbama propisa koji su važili prije stupanja na snagu ovog Zakona završiće se prema tim propisima, najkasnije u roku od godine dana od dana stupanja na snagu ovog Zakona.

2. Prilagođavanje studija ovom Zakonu

Član 58

Visokoškolske ustanove počinju da prilagođavaju studij ovom Zakonu danom njegovog stupanja na snagu. Ustrojavanje će se završiti i organizacija studija početi sprovoditi prema odredbama ovog Zakona u roku od godinu dana od dana njegovog stupanja na snagu, od kada će se obavezno uvesti i ECTS sistem.

3. Pravo na završetak studija

Član 59

Studenti upisani na dodiplomski i postdiplomski studij na dan stupanja na snagu ovog Zakona imaju pravo da dovrše studij prema nastavnom programu i uslovima koji su važili prilikom upisa u prvu godinu studija i da steknu odgovarajući stručni, odnosno naučni naziv prema propisima koji su važili prije stupanja na snagu ovog Zakona.

Studenti kojima je na osnovu prijašnjih propisa odobrena tema za izradu doktorskog rada bez doktorskog studija imaju pravo da odbrane doktorski rad i steknu doktorat nauka prema propisima koji su važili do stupanja na snagu ovog Zakona.

Visokoškolske ustanove mogu da ograniče trajanje prava na završetak studija prema stavu 2. ovog člana na određeni broj godina, ali ne na manji broj godina od onog koji je studentu ostao do završetka studija prema programu po kojem je počeo studij uvećan za dvije godine.

Nakon uvođenja studija prema ovom Zakonu, studenti iz stava 2. ovog člana koji ne dovrše studij prema starom studijskom planu i programu mogu da nastave studij prema ovom Zakonu i na njemu zasnovanom nastavnom programu, u skladu sa statutom visokoškolske ustanove.

4. Usklađivanje statuta i integracija univerziteta

Član 60

Visokoškolske ustanove će uskladiti svoje statute i druge opšte akte neophodne za usklađivanje organizacije sa ovim Zakonom u roku od šest mjeseci od dana njegovog stupanja na snagu.

Članovi upravnih tijela, rektori i prorektori visokoškolskih ustanova, te dekani i prodekani fakulteta izabrani prije stupanja na snagu ovog Zakona ostaju na istoj dužnosti do isteka mandata na koji su izabrani.

Integrisanje visokoškolskih ustanova počinje danom stupanja na snagu ovog Zakona, a završiće se u roku od jedne godine od njegovog stupanja na snagu.

5. Prelazni period za akreditovanje i licenciranje

Član 61

Postojeće visokoškolske ustanove stupanjem na snagu ovog Zakona dobijaju privremenu akreditaciju od nadležne institucije. U privremenoj akreditaciji određuje se rok u kojem će se obaviti akreditovanje svakog od pojedinih programa koji se izučavaju na tim visokoškolskim ustanovama, a sve u skladu sa kriterijumima i procedurama za akreditaciju i standardima.

Akreditovanje visokoškolskih ustanova biće obavljeno u periodu od najviše četiri godine od dana stupanja na snagu ovog Zakona.

6. Imenovanje vršioca dužnosti i rok za donošenje propisa

Član 62

Savjet ministara BiH će u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovog Zakona imenovati upravne odbore i vršioce dužnosti direktora CIP-a i Agencije.

Agencija će u roku od godinu dana donijeti propise iz svoje nadležnosti.

7. Usklađivanje drugih zakona

Član 63

Zakoni Republike Srpske i kantonalni zakoni iz oblasti visokog obrazovanja uskladiće se sa odredbama ovog Zakona u periodu od šest mjeseci nakon njegovog stupanja na snagu.

Sva pitanja iz oblasti visokog obrazovanja koja nisu regulisana ovim Zakonom regulisaće se zakonima na nivou Republike Srpske i kantona.

8. Status viših škola

Član 64

Zakonom Republike Srpske i zakonima kantona riješiće se status dosadašnjih viših škola najkasnije u roku od jedne godine dana od dana stupanja na snagu ovog Zakona.

Studenti upisani na više škole i studijske odsjeke u dvogodišnjem trajanju prije stupanja na snagu ovog Zakona imaju pravo i obavezu da završe započeti studij po nastavnom planu i programu koji je

važio u vrijeme njihovog upisa, u roku utvrđenom statutom tih ustanova.

9. Teološki fakulteti, visoke teološke škole i akademije

Član 65

Odredbe ovog Zakona ne odnose se na teološke fakultete, visoke teološke škole i akademije. Ove institucije mogu da budu u sastavu univerziteta, što se reguliše posebnim ugovorom.

10. Stupanje na snagu

Član 66

Ovaj Zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom glasniku BiH".